

[Glønborg]

I dag truer udenrigsministeren og andre med al landsens ulykker, hvis vi siger nej. Jeg har netop tiltrådt en erklæring, som er udsendt af seks organisationer forenet i »Union Nej Tak«. Heri siger vi klart, at efter et nej den 2. juni fortsætter det danske medlemskab af EF og det indre marked helt automatisk. Efter Romtraktaten har Danmark ret til at hindre de andre lande i at etablere en union. Men – ja, det kunne vi jo så forhandle pænt med dem om. Vi har nogle rettigheder, og det er da dårligt købmandskab, hvis vi bare smider dem fra os og lader være med at bruge dem.

Jeg er sikker på, at uanset hvor meget regeringen stritter imod nu, vil den, når de danske vælgere den 2. juni har stemt nej, straks tage fat på genforhandlingerne. Og her vil vi fra »Union Nej Tak« bede om, at man husker, at miljøet stadig skal styrkes, og at man skal sikre åbenhed og nærdemokrati. Regeringen kan blot genlæse sit eget memorandum og prøve at give subsidiaritetsprincippet et reelt indhold.

Regeringen har årelang træning i at administrere oppositionens beslutninger, så naturligvis vil den også tage folkets beslutning til efterretning. Regeringen kan høre, at jeg åbenbart har større tillid til den, end den selv har, så borgerne kan roligt beslutte sig for et nej den 2. juni. Regeringen skal nok klare det bagefter.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er interessant, at hr. Glønborg har fundet bogen »64 sider af Danmarkshistorien« på et loppemarked. Den har han formentlig ikke behøvet at give så forfærdelig mange penge for. Det er en bog, som jeg også har læst engang for mange år siden, og jeg er da meget interesseret i at høre, hvilken sandhedsværdi hr. Glønborg lægger i forskellige af de påstande, der er i den bog.

Bl.a. er der en beskrivelse af en annonce, der handlede om familielivet i det nye EF, som vi skulle stemme om i 1972, og derpå blev det beskrevet, det lykkelige familieliv, som man kunne vente at få i EF. Men det holdt jo ikke stik, for se, hvad skete? Børnetallet faldt, og det var også EF's skyld. For det første var storken ved at uddø, og for det andet faldt børnetallet.

Jeg vil gerne spørge hr. Glønborg, om han også mener, det er EF's skyld, at børnetallet er faldet. Det står der nemlig i den bog.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det lykkedes hr. Glønborg at fremstille det, som om det skulle være forholdet mellem regeringen og eventuelle nej-partier herinde, der ville være problemet efter afstemningen. Jeg vil gerne spørge hr. Glønborg, om det store problem ikke bliver forholdet til de andre lande. Det kan da godt være, at regeringen siger: Nå ja, men så må vi jo tale med de andre. Men hvad hjælper det, hvis de 11 andre lande siger: Vi har fundet vores balance, vi har fundet en plan, som vi synes er god? Vil hr. Glønborg så virkelig mene igen så selvovervurderende, som de øvrige nejsigerpartier er, at vi så skal sige til de andre, at det må de ikke?

Altså igen: Hvorfor fremstiller man det, som om regeringen bare kan drage til de andre EF-lande, så kan man forhandle lidt og sniksnak, så går alt i orden, og så får vi alle de ting, vi ikke kunne få ved forhandlingen i Maastricht? Jeg forstår det ikke, hr. Glønborg.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Fru Elisabeth Arnold er i den lykkelige situation, at hun har læst hele bogen, jeg har kun fået læst noget af den. Den dér skal jeg le ad en anden gang.

Jeg har aldrig givet EF skylden for alle ulykker, og jeg har aldrig sagt, at det kun har bragt ulykker, at vi er kommet med i EF. Det har bragt os både fordele og ulemper. Sådan er det. Sagen er ikke sort eller hvid; den er grå.

Det, jeg ønsker vi skal gøre den 2. juni, er at stemme nej til det, der er lagt på bordet i Maastricht. Jeg er en stor internationalist, jeg er en varm tilhænger af samarbejde imellem landene, men jeg må nok sige til hr. Duetoft, at når jeg skal agere internationalt, føler jeg mig først og fremmest som dansker, og da har jeg ikke spor svært ved så at agere internationalt. Jeg har den danske identitet. Jeg vil have lidt svært ved at føle mig som europæer i et internationalt samarbejde. Jeg befinder mig fint som dansker i Europa og i et godt samarbejde.

Så har jeg aldrig påstået, at det bliver let, men jeg har set denne regering og dette Folketing løse vanskelige opgaver, og jeg tror også, at vi kan løse den vanskelige opgave at komme igennem i en ny forhandling, sådan at vi kan få